

Внѣтрѣ (ср. внѣтрѣ, нѣтрѣ) нар. въ немъ, вънутри, вънутрь: За-
здадехъ сѣ шаренъ корабъ, Внѣтре седе еденъ турски челебіа. *М.*
156. Одъ горе дѣска (щица), отъ долу дѣска, внѣтре седе цѣрни соф-
та (желка). *М. р. 532. (лат.).* Домакынка-та зима отъ гостка-та кола-
ка съ баницо-та, а чотра-та съ вино-то са отнѣса дори внѣтрѣ при
домакыня и са оставя до него въ кюше-то. *Ч. 109.*

Вогъ с. с. соб. растеніе (ср. овошты, овошка): Аль си болна,
майко, за попо'и, Аль си болна, майко, за екими И за вогъ, майко,
леко'ити. *М. 90.* Заплакала ми гора-та,—и планина-та, И отъ гора-та
дарвѣ-то, и отъ дарвѣ-то лѣска-та, И отъ гнѣзди-те пилци-те, и отъ
земя-та трева-та, Отъ кладенци-те вогъ-то заради Инче Войвода. *М. 420.*

Вода с. ж. **Водица** ум. 1) вода: Азъ кю си Ънчо зема, Мож
сърцѣ со нѣгу кю сѣ крави, Како китка на вода. *Д. S. 6, 28—30.*
А вода нема ни капка. Даватъ му вино, то не ще; Но като вика „во-
дица, Водица, уйчо, водица!“ *М. 61.* Стари змѣй си искара утѣ па-
зуха *Вода що си животъ подава.* *Д. S. 6. 57—58.* Рада за вода хо-
дила. *Д. 8, 1.* Люта ме треска затресе, Върла ме глава заболѣ, Аз ти
водица понсках. *ib. 21, 26—28.* Та на вода отхожда... Като на вода
отивах (т. е., по воду). *ib. 35, 42. 66.* За пиеніе пѣж само чпстѣ во-
дицѣ. *Л. Д. 1871 р. 149.* Врѣви му по водѣ-тѣ. Казватъ томува, кой-
то работи, както му другъ казва или си врѣши работѣ-тѣ, както ис-
катъ други-тѣ. *Ч. 136.* И огънь лоше, нѣ отъ водѣ назѣ Боже! *ib.*
163. „Студена вуда!“ *З. 255.* Ср. подѣ слл. гирантъ*, кофа, падало,
пѣж, просо. *Вода какъ стихія:* Дано те, Радо, помразѣ, Майка ти
магесница-та Магѣоса гора и вода. *Д. 8, 35—36.* Либен са с гора
прощава, На гора и вода думаше: Горо ле, горо ти зелена, И ти ле
водо студена. *ib. 24, 3—6.* Вода какъ орудіе гаданія: Трено пиленце
шарено! Дигни си ведро на рамо, Нали го вода студена, на вода-та
сѣ огледай, Коя мома ти ке видишѣ, Тая ке бидитѣ за мене, И я сѣ
ке бидамъ за нея. *М. 442.* 2) рѣка, озеро: На буйна вода камен-
мост (хаир) *Д. 49, 41.* Та си я змѣювя закараха, На гора зѣлѣна,
При вода студѣна, Дѣ (де) си змѣйници дѣке (дѣте) баняха *Д. S. 6,*
62—65. Нели сѣ твори во Троема града Едно блато широко, езеро
долбоко... На вода-та господъ стопанѣ кладе Сура ламя мѣршобѣна.
М. 31. Съ моми на хора не ходи, Съ млади невѣсти на вода. *ib. 128.*
Си го (венеца) кладе на главица, Си отиде на водица. *ib. 537.* Вода
го отнѣсла. Сир. Отишалѣ да ся не върне. *Ч. 135.* Варвяха що вар-
вяха, додоха до една вода, дето бѣха фанѣле рибаре една риба. *ib. 249.*

Водачъ с. м. 1) вождь, руководитель: Млада-та република нѣ-
маше малка грижа: водачъ-тѣ на найзнаменития и противникъ е Донѣ-